

tis vocibus, & dicentis baptizati campanas, cum ab Episcopo benedicuntur: vide Barb. d. voto 102. num. 26. nam cum Tempa dedicantur, pari modo benedicuntur, & tam modo Baptizari etiam dicuntur; ut probat Ivo ferm. de sacra dedicatione, ibi: *spumam Templum suo modo & ordine baptizamus*. Quare licet Carolus Magnus Francorum Rex, ne quis Cloches, idest campanas baptizet prohibuerit, hoc non de nulla beneficione, sed de superflua quadam baptismatione, & intinctione campanarum in aqua, que illo tempore siebar, intelligitur, ut optimè obseruantur Delitus, & Beyerlinch *sprā*; & ita ratione aqua benedicita qua aperguntur, que Baptismum significat, baptizati dicuntur, & eo modo quo Ecclesiam baptizatum, ut notarum Guillielmus Duran. in *Ratione lib. 6*, quem sequitur Joan. de S. Maria in *Triumpho Aque benedictae*, p. par. cap. 2. num. 4. Duran. de *Ritib. Eccl. d. 23. num. 6*. ubi notat, antiquitatem hujus ritus, licet primitiū ignorat, quod addidimus *sprā*, num. 46. Quare ista Benedicita, qua impròprie Baptismus ab aliquibus dicitur, non de Baptismo quo pertinet, ut vide est per plures apud Barbo. num. 24.

79 Nomen item campanis imponitur aliecius Beati, in eius honore, ut illius quasi commendetur tuta vas Metalicum divine laudis instrumentum, Delitus ubi proxime.

80 Quibus omnibus, de facili carpit impudentia hereticorum, & ora eorum venenata obturantur: quandoquidem omnia haec sanctissima, piissima, & vera Religioni consona sunt, ut optimè notarum plures apud Delium *sprā*, quibus hereticis etiam S. Augustinus respondet epist. 138. cap. 5. inquiens: *Si quid per totum orbem observat Ecclesia: quin ita faciendum sit dispareare, infelicitate insane est*. Et quod alibi ait: *non esse credendam, inaniter fieri, ubi universa Ecclesia claret autoritas*. Ritus vero hi ratione conformis est, & usui Ecclesie aptissimum: nam Paulus ait. ad Timoth. 4. Creaturam omnem Verbo Dei, & Orations sanctificata: unde legimus Matth. cap. 14. Christum Dominum ad multiplicandum panes, benedictione ulti- fuisse, ad celum oculos levando: & Marc. 6. pices benedixisse: & Luca 24. benedixit panem, per cuius fractionem voluit à Discipulis cognoscere: unde juxta similitudinem in Ecclesia sancta benedictiones aqua lustralis, panis, olei, cerei Paschalis, & aliæ plures inveniuntur; ut optimè ad hereticorum confusione notavit Suar. in defens. fidet. lib. 2. cap. 16. num. 5. & 6.

84 Ad campanarum pulsilatum fuerunt plura miracula patrata, veluti illud quod referunt in vita S. Eligii Noviomensis Episcopi apud Surium tom. 6. & tradit Navarinus dicit. cap. 27. num. 133. qui cum quam Diocesum visitaret, & interdicere ne in Basilica Officia divina celebrarentur, Presbyter illius parvi pendens mandatuum, campanam hora solita pulsari præcepit, qua quasi rationis particeps Beato Viro obtemperans, nullum reddidit sonum, quod per triduum multorum accidit; donec pene cuncta cum satisfactione peracta, conciliato loco, mox campana sonum edidit, ut prius confusaret: & de alio simili miraculo vide Suarez loco *sprā citato*: Insuper de miraculo alio à Medardo operato, adversus hominem qui bovem subcipuerat, qui ad collum tintinnabulum cum Domini signo appensum habebat, quod cum ablatum suillet collobosis, nunquam sonare cessavit, nec etiam confractum, donec antonius fur, crimen agnoscens, boven restituit: vide eundem Navar. lib. 2. cap. 25. num. 128. & de alio stupendo, Petrum veter. Abbat. Cluniac. lib. 1. Morac. cap. 13. Beyerlinch d. verbo, *Campana*, vers. *Euram typi*, n. 86. & *absus*, lit. H, ad sonum campana fugati hostes; que omnia non nisi virtutis benedictionis illarum attribui possunt, non vero naturali causa, ut male censerunt Mexia in *sylva varie historia*, lib. 2. cap. 16. & alii quidam, qui bus farasit Barb. ex num. 25, ubi mirabilē & omnē admirationē supererant campanam de Bellis, in nostro Archiepiscopatu Casaraugustano, à villa de Bellis sic appellata, ex Dominio temporali Marchionis de Oslera, mittis prosequitur laudibus, quia sapissimē antequam aliquid

mali Christianitati obveniat, ipsa per se, nulla humana actus præcedente, sonat, & pulsat, lingua ejus circumferte aliquantulum, ubi clades vel malum imminet: de qua re videndum Doctissimus Antonius Augustinus de *nunnis*, Dialog. 6. pag. 194. & innumerati quos refert Barbo. d. voto 102. num. 25, que etiam in occidente B. Martyris Petri de Arbus vulgariter dicti *Santo Maurepila* Canonici nostra Metropolitanarum, & primi contra hereticam pravitatem Inquisitorum, dum matutinis Horis media nocte interveniret, ab ipsi Iudeis occisi, quibus exsus factus fuerat, mirabiliter sonum dedit: videndi Anton. Augustinus in *Dialogo Mediator. dialogo 6*. Murillus in *fundatione Capelle Beate Marie del Pilar*, tral. 2. cap. 22. Blafus de Latuza tom. 1. hist. cap. 16. & de aliis per se sonantibus, & quid mal portendant: videndum quoque Beyerlinch d. verbo *Campana*, ver. *Campana per se sonantes*.

Quia ratione existimo in odium Christianorum dæmones introduxisse apud omnes inuidit, & hereticos Hugonitos, præcipue apud Turcas, ne campanas utantur; imo eis bella indicant, & Christianis in sua ditione degentibus prohibeant illarum uolum in suis Ecclesiis, ut notarum Hieronymus Mag. tral. de *Timot. cap. 15*, Angelus Rocca de *Campan. cap. 1. pag. 2*. Barbo. d. voto 102. num. 12. *vers. Infideles*. Duran. de *Ritibus Eccl. d. 2. cap. 22. num. 7*. licet eas multum commendante dicat cum pluribus Fuscus de *visitatis. lib. 1. cap. 4. num. 1*. ubi modum quo Turce convenient ad Alcoranum, & Judei ad suas factilegas ceremonias referat, de quo est etiam Glosa. in Clem. 1. de *Iudeis & Sarac.* Ideoque proprium Instrumentum esse Christiane Religionis fatus appetit, dæmonibus infestum, Christianis vero utilissimum: Dæmones enim sonitum campanæ, & Ecclesiæ militantem eodem modo timent, quemadmodum Tyrannus reformidas tubas Potentis Regis adversarii sui; ut Duran. in *Rat. d. 2. lib. cap. 4. num. 14*. Nec minum: cum ut dictum est, eatum pulsatio ideo introducta sit, ut populus & Clerus ad audiendum manu mifericordiam Dei convocetur, de quo est text. in cap. *Ioannis de homic. Joannes Selva de benef. lib. 1. cap. 5. num. 50*.

Ponuntur in campanili, hoc est in alto & elevato loco, qui Turris Ecclesie est, ut ab omnibus exaudiatur; ut tradit Angelus Rocca tral. de *Campan. cap. 2. pag. 20*. Qui titus etiam ab Hebreis defunctus fuit, quandoquidem illi Legis volumen in Turticulis argenteis cum duabus hastis imponebant, circa que Legis liber挥发ebatur, pendebantque à Turticulis tintinnabula, ut idem advertit Novar. ubi proxime, num. 134.

Ex dictis patet, posse Episcopum prohibere non Campana ne pulsiluto absque bene dictione, ut censuit Sacra Concilii Congregatio in *Aprilia 5. Idi 1614* quam refert Barbo. in *summa Apostol. Confit. Collect. 8. num. 2. & d. 2. cap. 27. num. 133*, qui cum quam Diocesum visitaret, & interdicere ne in Basilica Officia divina celebrarentur, Presbyter illius parvi pendens mandatuum, campanam hora solita pulsari præcepit, qua quasi rationis particeps Beato Viro obtemperans, nullum reddidit sonum, quod per triduum multorum accidit; donec pene cuncta cum satisfactione peracta, conciliato loco, mox campana sonum edidit, ut prius confusaret: & de alio simili miraculo vide Suarez loco *sprā citato*: Insuper de miraculo alio à Medardo operato, adversus hominem qui bovem subcipuerat, qui ad collum tintinnabulum cum Domini signo appensum habebat, quod cum ablatum suillet collobosis, nunquam sonare cessavit, nec etiam confractum, donec antonius fur, crimen agnoscens, boven restituit: vide eundem Navar. lib. 2. cap. 25. num. 128. & de alio stupendo, Petrum veter. Abbat. Cluniac. lib. 1. Morac. cap. 13. Beyerlinch d. verbo, *Campana*, vers. *Euram typi*, n. 86. & *absus*, lit. H, ad sonum campana fugati hostes; que omnia non nisi virtutis benedictionis illarum attribui possunt, non vero naturali causa, ut male censerunt Mexia in *sylva varie historia*, lib. 2. cap. 16. & alii quidam, qui bus farasit Barb. ex num. 25, ubi mirabilē & omnē admirationē supererant campanam de Bellis, in nostro Archiepiscopatu Casaraugustano, à villa de Bellis sic appellata, ex Dominio temporali Marchionis de Oslera, mittis prosequitur laudibus, quia sapissimē antequam aliquid

Etis ad usum profanos ut voluerint, sonum amiserunt: de quo vide stupendum apud Baron. Anno 615. num. 14.

Ex qua benedictione cum campanæ res facta fiant, recte prohibere potest Episcopus, non solum in tertiis profana eas collocari, verum etiam ne ad usum profanos pulsentur, cum id indecens sit & contra institutum; immo quod magis est, etiam si in tertiis profana collocate fuerint, ad usum profanos deferre non debent: ut Sacra Congregatio declaravit apud Barbofam in *summ. Apostolicarum decisionum*, verbo *Campaza*, n. 1. vide infra, n. 168.

Quis autem benedicere possit campanas, scire non erit ab eo, quia difficultate breviter dicendum est, hoc effe minus Episcopi, ad quem spectat eas benedicere & Christi-mate ungere: Castaldus in *praxi Ceremon. lib. 2. cap. 12. cap. 5*. Plures apud Barbofam *d. vno. Iure Eccl. lib. 1. cap. 11. 5. num. 105*. & repetit lib. 2. cap. 3. num. 67. quod idem iste Antonius citatus ante dictum in *Pastor. allegat. 27. num. 46*. & prosequitur d. voto 102. num. 21. Tambur. de *lure Abb. tom. 1. dispat. 2.5. qu. 12. num. 1*.

Sed hoc licet Abbatibus: ancesps est quæstio: In qua Marius Antonius variat. *refol. lib. 1. refol. 112. casu*, quem sequitur Barbof. in *Pastorali*, *allegat. 27. num. 46. & in d. voto 102. num. 22*. tener opinionem negati-van, quia haec benedicere videtur: Ordinis Episcopalis; & Tambur. ubi proxime ait, de Jure hanc opinionem esse veram: addit præterea se habere privilegium benedicendi: de quo videndum idem num. 2. & quod privilegium extendi ad Ecclesiæ sibi pleno iure subiectas, contra Riccius tradit idem Tamburinus ubi proxime, quæst. 13. num. 2. *Bausus in floribus Theologici*, verbo *Benedictio*, num. 8. Sed privilegium Innocentius in quo fundatur Tamburinus, factum Congregationis sanctæ Justine, etiam pro alienis, revocatum esse, abrogatumque consuetudinem illius pro alienis Ecclesiis, tenet Bartholomeus Gavantus in *Rubr. Missal. tom. 1. par. 4. tit. 19. num. 21*. quem sequitur Diana *resolut. moral. 3. tral. 2. refol. 40*. ex decreto Congregationis 24. Augusti 1619. que declaratio non procedit nisi seclusa confutetudine: tener Tamburinus Romae scribens d. tom. 1. dispat. 22. qu. 2. num. 2. Cui iterum contradicit Gavantus in *nova editione*, num. 22. ubi ait, *Sacram Congregationem abrogasse dictam confuetudinem die 8. Augusti 1619*.

Sed an hanc facultatem delegare possint Prelati benediciendi campanas: dic quod si intervenerit unius Christianitatis, non possunt; secutus autem si non intervenerit: ideo campanarum benedictionem non possunt delegare, licet hoc in praxi non servetur: contra quia plurimes Sacra Rituum Congregatio declaravit; ut videbitur est per Declarationes quas tradit Barbof. in *collet. Apostol. decision. verbo Benedictio*: quem sequitur Bausus ubi proxime, num. 5.

Non solum ergo credo quod in tertiis ponuntur campanæ, ut ab omnibus exauditi possint, verum etiam ex eo, quia cum in Ecclesiis debeat. Turres extiri: convenientissimum erat ut campanæ non in alio loco quam in Turticulis collocarentur; semper enim omnia aedificia Turribus illustrantur, signum enim sunt magnificentia, glorie, & maiestatis aedifici: unde aliquando in privatis domibus ponerebantur, ut exinde pugnantes se defendere ab hostibus valerent. De turibus dominorum Genzii, & Pisæ, probat Benjamin in *suo itinerario*: quem sequitur Novarini lib. 4. cap. 25. num. 125. quod si ruerent, de facili tota expugnabatur Civitas: ut Hugo Cardinalis dicebat *sprā*, cap. 4. *Canticorum*. Ideo S. Gregorius Nyfenus *Hamil. 7. in Cantico* Angelicam custodiuntur *Turrim* appellat: & cum pluribus aliis videndum doctus & eruditus Novarini dicit lib. 4. cap. 25. per totum.

Quare Dominus noster Jesus Christus aliquando stupendo miraculo comprobavit, quantum ei placeat laus quae ipsi datur sonis campanarum, Regis Dagoberti tempore, dum Uremarus Praefat Magdeburgi in Flandria Ecclesiæ D. Petrus totius Ecclesiæ Patri, Patrono & Magistro sibi revelanti aedificavit, quia innumeris glorificavit miraculis & tutela Ecclesia dedicata est, cedit; ultra quod plures habendi campanas privilegiū & honor decet maximè & Frances de Eccl. Cathedr.

consuetudo, ergo ubi talis consuetudo non adest, recta ratione prohiberi possunt, cum huiusmodi consuetudo neuri quam de loco ad locum extendatur; atque adeo tantum habet de potencia, quantum habet de auctoritate, ut ferre in his terminis cum Menoch. de *retin. poss. remed. s. ex n. 17*. Solotz. de *Iure Indiar. tom. 2. lib. 1. cap. 22. num. 21.* docet Barb. d. *voto 102. ex mun. 75.* Quaranta Rota *sepius allegata apud Se- raphi. d. deo. 8. 42. num. 1.* & seqq. declaravit licere uti campana in Ecclesiis proprie Cathedralem adificata, quia cum pat- vi est pondersis, ei praedicari non poterat; ergo si magna esset molis, & praedictum assertet, impediri posset: ex majori ergo numero praedictum infertur, cum hoc splen- dorem Cathedralis, & cetera superius ponderata resplie- cit, recte ergo dicendum est, prohiberi posse inferiores Ecclesiis que numerum campanarum augere volunt.

Hoc idem suadetur ex decreto Concil. Lateran. sub Leon. X. fol. 217. ubi stabilitum fuit, quod ut debitus honor Matris Ecclesiæ restatur, nulli Clerici seculares, vel Regu- lares, in die Sabbati sancti campanas, autemque Cathedrales vel Matrix Ecclesiæ, pulsare possint, de quo *infra*, num. 174. & seqq. videndum Quaranta in *Sun. Bull. verb. campana. in princ.* ergo ex eodem fonte prohibendae sunt Ecclesiæ inferiores, si numerum campanarum augere velint.

Diximus campanas ad diversos fines pulsari, & inter eos unus est pro mortuis, de quibus Piscata Castaldus in *praxi Ceremoniarum. d. c. 10. per rotum: Duran. in Ration. d. lib. 1. cap. 4. Selva de benef. d. cap. 5. n.* Quaranta ubi proxime in addit. Barb. d. *voto 102. ex n. 29. usq. ad 3. 3.* In quibus grandis differentia versatur circa modum pullandi: quandoquidem pro inferioribus & pauperibus in meque conditionis, hominibus uno modo: pro superioribus vero Equiribus, & Nobilibus, alios ut vulgo dicimus, a bandō sonatur: de quo, & de modo & differentia pulsandi tam pro viris, quam feminis, & præcipue pro Clericis, & quare? videndum Samari- nus in *theuar. Sacerdotali. 3. par. iii. de campanis, ver. campane con pulserunt quoquam moriente.* Cujus differentia causam, licet apud paucos, sive nullum reperiatur, conjectari posse credo ex eo, nam sicut *sapr. dictum est*, cam- pane loco Tibarium succeleretur: at vero nos sicut apud Antiquos tuba canete in funeralibus cum ea differentia, ut in funerali plebejorum minores, & in majoribus ma- jores tuba canerent, dummodo in his decimū numerum non excederet, ut pluribus exemplis adductis probat latè videndum Mendoza in *virid. lib. 8. cap. 2. 8. taurinal. decade 8. num. 16.* & quod Hebrei in funerali Nobilium his tubis urentur, probatur ex *Math. loco. cap. 9.* de puella Archi- synagogi filia, quam Dominus noster Iesus Christus à mortuis suscitavit; quae non cardem, sed diversa erant in fune- ribus pauperum, in quibus Tibia adhibebatur: quod probat Proterius lib. 4. de *funere Cornelia*, ibi:

Sic mox eccecinare tuba, cum subditia nostrum
Debareret letio, fax intimica caput.

Ex quo loco patet quod dum mentionem facit de diffissima, & nobilissima tremula, mentionem facit de Tuba; cum vero de pauperum futore, ita profectiorum:

Nec mea tunc longa sparsior imagine pampa,
Nec tuba sit fata tanta querela mei.

Et ad distinctionem Tuba, & Tibia videatur Ovid. 5.
Tib. eleg. 1.

Tibia funeribus convenit ista meis.

Si vero Tuba *Anæ*, Cornæ, & Buccæ differentias ediscere velis? Consulte Apolozia in *Mensa Euch. pa. 1. Excur. 6. sec. 3. ex mun. 35.*

Quare cum omnes foedatio Ecclesiastici sint, veluti ad Horas Canonicas, in processionebus, in adventu Episco- pi, in elevatione Corporis Domini in Missa, cum idem ad infinitos portatur, ad Concionem, pro salutatione Ange- lica, pro Defunctis, ad depellendas tempestates, & alia familia; queritur an pro aliqua re profana pulsari possint? Sed cum earum instituto in Ecclesiæ ad cultum tendat di- vinum, & ideo ut etiam supra probatum reliquum, be- nedicuntur, hinc est quod nec pulsari debent, ad alios dies prefatos ad convocandum populum, ad reum deducen-

dum securius ad supplicium, in quibus casibus Episcopus recte prohibere potest huiusmodi pulsationem: ut Sanctus Carolus Borrom. *loc. superius citato prohibuit.* Et ejus au- thoritate motus. Piscata Calfaldus d. lib. 1. sec. 3. cap. 9. num. 23. Quaranta in *summa Bullaria*, dicit. *verb. Campana*, in 16, addit. huc aliquando posst Communis per somum cam- pani convocari, de quo videns Abbas in *cap. In causa de elect.* Et in adventu alicuius magni. Principis secularis maxima dignitate decorati, qui in locis suis sub subjectis, campanarum sonos, etiam processionaliter excipiunt: *Pontifical Roman. par. 2. tit. Ord. ad recipi. process. Princeps mag. Pon- ter. pag. 679.* Calfaldus *ubi proxime*, num. 9. potest inquam permitti pulsatio ad huiusmodi usus, maximè probata posse fuisse, ex qua deducitur cum tali conditione fusse fabri- catas & donatas Ecclesiæ: per textum in *cap. 1. ubi DD. de offic. Custod. Seraphinus dec. 22. 3. per totam, ubi limitatur, dummodo cultus divinus non impeditur.*

Ex quibus deducitur, pulsantem campanam, vel pul- sati jubentem ad arma sumenda pro capiendo aliquo de- linquentem, si hac de causa mortuus fuerit, irregularitatem incurrit: teste Mayol. de *Irrug. lib. 2. cap. 10. Quaranta ubi proxime*: Secus autem est in Episcopo, vel Sacrista, qui videns pulsari campanam ad hunc finem, non prohibi- bit; sed tantum permitit: & ita intelligendum est Zer- la in *praxi 2. verb. Campana*: dicens posse pulsari: Cu- stode ut milites ad bellum exeat, de mandato Magistri potest; & Episcopum posse dare licentiam sonandi in his campanis, & ad persequendos maleficos, absque pericu- lo irregularitatem, etiam si inde mors, vel mutuatio sequitur: quia hoc est fatus remorum, & portus horatt ad ful- sham defensionem, quam occidere: *cap. falsat de penit. 172 distin. 5. Rebus. ita de Mission. in possess. num. 32.* licet monachus Episcopos quod non leviter nec nisi omnibus pon- deratis circumstantiis hoc concedat. Verum ille texus nihil probat; tantum enim dicit officium quod sine peccato exerceri non potest, relinquendum esse, & arma ele- deponenda a milite, nisi consilio Religiosorum Episcoporum pro defendenda justitia hoc faciat: quod casu Episcopi horatt ad iustitiam defendendam, quod & Predi- catores, & omnes Ministros faciunt.

In eo autem qui pulsavit, vel iussit pulsari quando rea- ducitur ad supplicium, opus est distinctione: vel pulsatio tendit ad hoc ut reis securis ducatur, & hoc casu affi- mativè pro Irregularitate respondetur: vel pulsat ad signum, vel publicum exemplum, & hoc capa negatur; ut opinione solvunt Mayol. & Quaranta *proxime citati*, Ugol. de *Irrug. cap. 11. §. 6. num. 1. Covar. in Clem. si fu- riugis*, par. 2. 3. 4. num. 1. plutes quos legitimus Barbol. in *collect. ad text. in cap. Iohannes 23. num. 4. de homic. cuius distinciones ratione expresse dedit S. Gregorius in can. reos. 23. q. 5. dicens: Reos sanguinis defendat Ecclesia, ne effusione sanguinis particeps sit.*

Quid vero de eo qui pulsando campanam, ipsa vel 176 ejus malles eadens in terram, aliquem interficeret? In qua questione dicendum est sub eadem distinctione: quod si pulsatio est licita, hoc est ad fines institutos ab Ecclesiæ, non incurrat irregularitatem, quia durat opera rei licet: ut expresse decidunt *ie cap. Iohannes 23. de homic. ita Mayol. de irrug. lib. 5. cap. 48. §. 3. Sylvest. verb. Homicid. 2. ver. 10. Quaranta dicit. verb. campana, in fine.*

Quare ut totam hanc materiam uno verbo comprehen- 177 dam, pulsans campanas, vel aliquem alium actum faciens similem illi, non incurrit irregularitatem, quotiescumque dans operam rei licite, adhibensq; sufficientem diligentia- ne alium noceat, casti occidit aliquem, nec ell homicida, nec peccat, quia tale homicidium est in voluntarium, & fine illa culpa: fecis autem est, si predicta diligentia non adhibe- tur: ita Suates de *Conf. disp. 45. sec. 2. a. 1. Garcias de benef. par. 7. cap. 11. num. 44. Baub. in collect. ad text. in cap. Iohannes 23. de homicid. num. 3.* In quo notandum est Laco 178 tempore illicite pulsante campanas, quotiescumque fine, permissione Custodis, vel Presbyteri Parochialis eas pul- santi; & ideo semper dante operam rei licite, quia pulsatio

Capit. Vigintimum quartum. 245
ac ad Clericos inferiores spectat: *dicitur cap. Perlelti*, 26.
ifin. latè Franc. Tondut de Sanleg, in quest. & resol. benef.
ap. 63. num. 5. & 6. ubi prædictam limitat doctrinam
contraria confutus: *ex Abbat. in dicto cap. Joan-*
nes, n. 5.

Unde dubitari contingit, an ille qui illicitè pulsat campanam, veluti tempore Interdicti, si casu malleus cadens excusserit aliquem, qui ex eo vulnere interierit, incurrit regularitate? In quo irregulariter censerit in foro exteriori, non verò interdicto, judicavit Enriquez in *Sua, lib. 1 ap. 15. n. 3.* *lib. 3. Sylvet.* verb. *Homicidium* 2. §. 10. DD. in *c. Ioannes*, juxta cap. *Ex interier. et regundo de homic.* Verum hoc tamen procedere in foro exteriori, fecis in interiori, quando non advertit, nec ex officio tenebatur advertere, notarunt Corvai, in *regul. peccatum* 2. par. §. 1. num. 3. & 4. num. 10. vers. 5. & plures quos sequitur Enriquez ubi probat, Barbos. in *coll. ad text.* in *c. Ioannes*, in fine: Quis contradicit text. in *d.c. Ioannes*, in quo ratio totalis Campanifaciam ea est, quia dabat operam rei licita; qua cuncte cesserit, excludat Censure etiam cessabit; quod expref- probat ratio textus dum dicit: *Ioannes Sacerdos humili- bus infimulatione monstravit, quod cum pulsaret Campanam, Cora facta erat.* *lib. 3. cap. 10. sive 11. sicut in finem.*

signo dato concurrit *Populus fidelium ad divina*, eadens
unnam abutitur percutere quandam *verum cor am eo*, qui, cum
unum est mortale, decessit: *Nos ergo attentes, quod di-*
cimus sacerdotis qui dabant operam rei licite, nihil potuit imputa-
re scilicet omnes fortios non previdit; discretio vestra
mandamus, quatenus si confiteris ita esse, dictum sacerdotia
scilicet exequas permittatis. Quod etiam probatur ex textu
d. cap. *Quidam* 25. eod. tit. ubi premonens alios, ut ca-
veantur, etiam si mors sequatur, non imputatur ad culpam,
quia dans operam rei licite non tenetur praevidere omnes
alios fortios; ut per plures quos sequitur Barb. in *Collect.*

An vero Regulares delinquendo in hoc, pulsando cam-
panas, antequam Ecclesia Cathedralis pulseret, posset puni-
ritur ab Ordinario? Responde quod sic: posunt enim con-
veniri, & puniri ab Ordinario: ut Sacra declaravit Congreg.
Cardinalium t.o. Octob. 1586. teste Leo. in thesau. for-
Eccles. part. 1. de verbis Dei predicatione, nn. 21. & liceit Tam-
bur. de hor. Abbat. tom. 3. disp. 5. qu. 9. n. 10.2. hoc limitem nisi
privilegio sint muniti: hoc intelligendum est de privilegio
speciali, non vero de generali Exemptioni: alias nihil oper-
atur obligatio, si super hoc coram alio Justice in aliquo
processu quam Ordinario convenienter.

Insuper & etiam campanae Cathedralium liberè pulsari possunt, absque eo quod aliquis immoderatum sonum posat impedit, cum sit introducebat ad convocandum totum Populam, & ideo major numerus campanarum, & major pondere eis conceditur: cetera vero Ecclesiæ prohibitori possunt pulsare quando Cathedrales praediti circa celebrationem divinorum; juxta decr. Seraphini 847, num. 1. licet hoc cuiuscumque Ecclesiæ contra aliam attribuerat Baro. d. voto 102. num. 3. qui nimis laxè loquuntur, licet hoc Judici Ecclesiastico Visitatori remittat: prout etiam Gratian. disp. 186. num. 16. ubi inter privilegia Doctorum illud enumerans, ipsos prohibe posse immoderatum sonum campanas; quod mili minime placet, nisi habat sine causa: & in Cathedrali, ob dictam rationem, nequaquam seu vir illud admiserit.

ubi supra: cum qua concordat Ceremoniale Episcoporum b. cap. 2. 1. Alcoer in sua Ceremoniali tract. 4. glo. 8. & ita evenit Piacentius in praxi Episcoporum par. 2. cap. 3. num. 50. Iogolin. de offic. & potest. Episc. 1. par. cap. 20. s. 3. num. 4. & Lezana in Sum. quæst. Regul. 1. cap. 11. num. 45. Cedepedis de exempl. Regul. cap. 2. 4. glo. 7. Tumburini & Iov. Abba. tom. 1. disputation. 15. queſt. 7. & fiscipennis Congregatio declaravit, etiam si ad Ecclesie Collegeulis qui haec omnimodum præcedentiam superba Matricem. Lezana dicit. tral. tom. 2. cap. 1. num. 44. Barbol. in dict. voto 102. num. 1. & 2. & de laur. Eccles. V. niver. lib. 5. cap. 3. num. 69. & Collet. decret. Apoll. verbo Campana. num. 4. & 5. Rota in viii. titul. admitterem.

Silent campana tempore Interdicti, c. Alma mater, de sent. excom. in 6. e ratione; nam cum invente sint ad convocandum populum ad divinam, d. c. 1. de off. Cuspid. c. Ioannes, de homic. & eo tempore e ratio cefter, per illius text. dispositionem; etiam campanatum pulsatio celare debet: quia fructu pulsatorem, cum tunc temporis populus non possit admitti ad divinam: ut bene notavit Stephanus Costa in reperit. textus in d. c. Alma Mater, & Adiuvimus. num. 10. Authoritate Archidiaconi & Joannis Andreæ. Ad idem videndum Covarruvias in d. cap. Alma Mater, 2. par. 8. §. 5. vñ. 2. f. 13. latifrons Suarez de Cenforis lib. 5. cap. 9. in princ. plures apud Barbol. in Pastor. all. 27. num. 50.

Quo proposito dubitari posset, an hac prohibitiō extenda-
tur ad Cathedrāles? Et mīhi certissimum est exēdi; nulli
enī enim repertū in Iure privilēgiū: ut latē probavi-
mus in tractatū de unica & perenni Cathedrālitate Cesarug-
ia, i. t. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30.

stana, in Templo S. Salvatoris, cap. 12. ex n. 74. & c. 16. n. 69. Imò idem privilegium extenditur ad Secundum archiochalem, seu Matricem loci, ex decreto Congregationis Rituum 8. Febr. 1628. Quia ecclesia

monis Kitium 8. Febr. 1658. Cuius auctoritate idem
Gavani in Rab. Miss. 4. tit. 10. num. 31. lit. H.
DD. communiter. Ceteris autem diebus, licet omnibus
vel non, libenter et liberius ageretur.

Ita illa ergo violatio concederetur per tonitrum campanae, quando ipse Magister debet esse observationis. Tertidum quia finis pulsationis aequre reperitur in his ac in aliis, cum omnes pulserint ad convocabandum populum; sed aequre violatio interdum admittendo laicos in Cordebatibus.

- proprie Cathedrales, extrav. unica Joan. XXXII de officio. Cufod. ubi loquens de campanis & de numero earum ait: *Cathedralis ac Ecclesia alia sua queruntur propterea infinitis detrahantur.*
- Quare deveniendo ad numerum campanarum, certum est cuiuslibet Ecclesias possit competere habendi campanam, ut videtur eis per text: *in cap. Nimirum in qua, de excessi Prelat. c. Patentibus, de priv. d. extrav. unica, de officio. Cufod. non enim in his turibus loquuntur parvulus campanulus, de quibus Duran, in Rationali, lib. I. cap. 4. num. 11. ubi nota sex esse tintinnabulorum genera, quibus in Ecclesia pulsatur, scilicet Squilla, Cymbalum, Nola, Nolula, sed Dupla, Campana, & Signum, Squilla pulsatur in Trichilio fine in Refectorio, Cymbalum in Claustris, Nola in Choro, Nolula seu dupla in Horologio, campana in Campanili, Signum in Turri: quod idem transcriptis Selva de benef. 1. p. q. 5. n. 50. ver. & nota: quare nostra sermo tantum erit de campanis magnis quae in turri seu Campanili collocauntur, cum haec solum fuerint in prohibitione contenta, non vero alias: ut expressè dictum fuit a Joan. XXII. in d. extrav. unica, de officio. Cufod. vers. verum campanas.*
- Et quidem si de numero, quem Regularibus in suis Ecclesiis habere licet, formanda esset questio, late disputari poterat: illud vero verius iudico, quod ex dispositione text, in d. c. *Nimirum in qua juncto text. in c. Patentibus, collegi plures licere habere, ramen toquin hoc limitatum fuit a Joan. XXII. in d. extrav. unica, de officio. Cufod. ubi tantummodo una campana Mendicantibus permititur absque Sedis Apostolicae licentia, exceptis illis locis ubi contraria viguerit absque lita, & contradictione confutando, quae prohibiti ex vi dicta Extrav. adeo stricta censetur, ut solus Romanus Pontifex possit concedere privilegium Mendicantibus ut plures possint habere campanas: ita Tambur, de bre. Abbat. tom. 2. dif. 14. q. 15. in fine. Eadem etiam est prohibito ex text. in extrav. Quia cunctos, de officio. Cufod. ubi prohibit Rehgiosis habere plures campanas, sed una dumtaxat eis permititur, eisque pulsatio, dummodo cultui divino & officiis Ecclesiis prejudicium non fiat: cui adiec. Fran. Tonduz. de Sanleg. in questi. & resol. benef. par. cap. 43. n. 4. plures apud Celsedes de Exempt. Regul. 6.2.4. dub. 37.8. n. 1. & plura circa prohibitionem Regularium habendi duas vel plures campanas vindicatae sunt & scandalis via aperiti. Si ergo proprii impedimenta, quod ex immoderate sonitu vel pulsatione sequatur; prohibito sit a Pontifice, quando pulsabitur ut excitandam devotionem fideliem, quandoquidem si nisi pulsationis semper unus fuit, quomodo idem potuit causa justitiam derogationis in dicta Decretali: si ergo alia est causa minus justificativa, minus etiam confutatio justificabitur.*
- Ex quibus convincitur causa erroris eorum qui putant, Frates Predicatorum privilegium habere plures Campanas habendis: de quo vienit late Oldt. Conf. 228. per totum, & Alber. de Rozate in sua actione. verb. campana, Celsedes sup. n. 2. & seqq. existimatis dispositionem text. in d. c. Patentibus, loqui de Oratoriis in privatis domibus edificatis, de quibus videtur *Auct. in privatis omnibus sacra non sicut*; textum vero in cap. *Nimirum in qua*, sicut loqui de gravamine que Minoribus & Predicatoribus inferatur, dum illis plures campanas in plurali habere prohibebatur: nam statim dispositione Joan. XXII. in d. l. extrav. unica, de officio. Cufod. quam non videntur hos Autores certissimum est, hodie non est quæstio: causam vero ignorantiae hujus dispositionis tradit Barb. d. voto 102. ex num. 61. ex quibus convincitur Celsedes, dum existimat ratione communicationis omnibus Religionibus plures licere habere campanas.
- Nec similiter quod ab aliquibus controvenerit solet, an hujus decreti constitutio contrario usu abrogata sit? dispositiones incliger: plures enim Autores conantur probare constitutionem illam contraria confutendis hodie universalis ablatam fuisse; de qua testantur Angel. Rocca, Vincent. de Castro Novo, & Steph. Duran, apud Barbos. n. 62. Celsedes. n. 3. cum quibus transire videtur Alciatus lib. 8. Faragon. sur. c. 11. Verum hoc salva pace mihi non placet: nam dubium non est dict. *extrav. Ioann. XXII.* omnes abrogatos confutendines: ergo vel ha considerante sunt ante illius textus dispositionem, vel post: si ante, nihil operantur; si posteriores fuerint, quomodo ha poterunt
- abrogare universaliter in terro orbe huius texti, dispositio nem, cum ad hoc confutendo universalis esse debeat in toto orbe, non particularis unus Provincie vel Civitatis, ut notavit Barb. d. voto 102. ex n. 63. & non esse universalem ipsi Autoreis contraria sententia fatentur: nam Vincent. de Castro Novo in *Comment.* al Reg. S. Aug. lib. 1. cap. 1. §. 136. 4. pag. 18. agens de confutandis in sua Religione, postquam Regulam prohibitoris proposuit, ait: *sed hinc constitutionis derogatio est per contraria Confutendum quasi generalia non teneri indolum &c.* Confutudo haec non est Generalis, sed quasi; at text. in d. extrav. solum ubi viget absque controversia haec confutando, plures haberi campanas permittit, ergo ut vi confutandis quasi Generalis non licet ubique terrarum eas habere.
- Insuper ratione confutandis fundat in eo, Castro 137. Novo, videlicet ad excitandam Populi devotionem, & eam ad festa duplia tantum extendit, ut verbis: *servato tamen haec Constitutione quod hoc, quod in diebus non solemibus unam tantum campanam pulsamus ad omnes horas; In festis autem duplicibus, & sopr. ad excitandam Populi devotionem pulsamus plures campanas in Matutinum, & in Vespere, & ad Missam Conventualem, qua ut optimè notavit Barbos. d. voto 102. n. 66. valere non potuit, cum eadem S. Augustini. Religio (cujus Regulam Dominicani obseruantur) loquitur 138 de confutandis, hec verba habet: *Nulla vero confutando quantumvis in vetera et contra has nostras Constitutiones valet, aut toleretur, sed potius corruptela & abusus existimetur.* Sic inventum scriptum in Regulis editis Colonia Agripina Anno 1627. cum addit. Eboron. Romani Generalis ordinis Eremitarum famili. Augusti. Atque ut idem Vincent. de Castro Novo testatur in constitutionibus sui Ordinis factur prohibitus esse habere nisi unam campanam, ergo plures ex vi confutandis habere non licet.*
- Præterea ratio prohibitions dicitur Extravagantis, est ratio introductionis confutandis: nam ex eo Cathedrales, & cetera Ecclesia conquererebantur, ut sive verbis Extravagantis, quod nonnulli Mendicantum Ordinum Professores, in nonnullis suis Conventibus plures campanas obtinere, & in posterum satagunt obtinere, Cathedrales ac Ecclesia alia sua queruntur infra dicti trahit. Et exinde civitatis locorum interdum afferti divinis Officiis impedimentum, videturque inter ipsa litigii & scandalis via aperiti. Si ergo proprii impedimenta, quod ex immoderate sonitu vel pulsatione sequatur; prohibito sit a Pontifice, quando pulsabitur ut excitandam devotionem fideliem, quandoquidem si nisi pulsationis semper unus fuit, quomodo idem potuit causa justitiam derogationis in dicta Decretali: si ergo alia est causa minus justificativa, minus etiam confutatio justificabitur.
- Ulterius, confutando haec sufficiens esse non potuit: 140 quandoquidem Sanctus Carolus Borromeo, disciplina Ecclesiastice Magister in *Aliis Ecclesiæ Mediol. p. 4. de inst. fab. Ecclesiæ lib. 1. c. 24.* & in *Constitutionibus & decretis Synodorum Mediolanensis*, que Dominicus Zuechettus collegit lib. de tit. de Campanili, renovans decreta Joan. XXII. ait: *simplices Ecclesia, Oratorumve, unam tantum campanam habeat, ut Joan. XXII. Pont. constitutione facit ista.* cuncta qua dispositione transiit Rota apud Seraph. dec. 8.47. n. 1. ita ut dicit non possit universali confutandis abrogari sive fuisse Joan. XXII. dispositionem; cum ponitus de contrario appearat.
- A ido supradictis, hic nequaquam reperi qualitates 142 Doctoribus requisitas ad probandam confutandem; ut late Barb. d. voto 102. ex n. 70. probat, que cum sit facta, probati debet: *vulgata l. in bello, s. Falsa, ff. de capti. & postlim. rever. l. 1. Cod. de prob. c. Cum Barnes, s. Verum, de fide in fratre. c. Licit, de conf. c. 6. cujus rationem reddit Fl. Paris. de reg. benef. tom. 2. lib. 10. q. 8. num. 43. quomodo autem facta praef. manut? vide Sardum conf. 164. num. 24. Paris. d. tom. 2. lib. 11. q. 14. num. 1. & seqq. iunctio. 20. & seqq. Præterea quod de hac confutandis universitatis non constat nisi per attestacionem Vincenti de Castro Novo, & forte aliorum cum sequentium: quod nequaquam sufficere dicendum est ad abrogandam Joan. XXII. dis-*

- positionem; cum licet verum, sic quod Doctori attestanti de confutandis credendum sit, hoc tamen limitatur dummodo de Confutandis Patrie sua testetur, secus vero si de aliena: Rolandus post alios, conf. 57. num. 2. vol. 4. communione & veriore dicens, plures referens Bobad. in Polit. lib. 2. cap. 7. num. 12. quām item opinione reperit pluribus 2. & 3. ubi ea verba habentur: *Hec turris, si Ecclesia Cathedraleis est, septem, aut quinque ad minimam campanas; si Collegiata, tres, grandiorē scilicet, medianā, & minimā;* si Parochialis, torides, aut duas saltus habere debet; *et aqua distinctio soni concentus, inter se recte consentientes, pro varia diuinorum Officiorum que sunt ratione ac significacione.* Cujus decretū duplicitem meminerunt Angelus Rocca d. traſ. de campanis. cap. 154. quem legatus fuit Barbos. d. voto 102. num. 69. D. Andreas Piscata Castaldus in præz. Ceremoniarum, lib. 1. sec. 3. cap. 10. num. 2. & 3. ubi recte observat hoc decretum S. Caroli de numero campanarum in Ecclesiis majoribus ritè sufficiunt, & veneranda antiquitate soni concentus, inter se recte consentientes, pro varia diuinorum Officiorum que sunt ratione ac significacione.
- Collegiata, tres, grandiorē scilicet, medianā, & minimā; si Parochialis, torides, aut duas saltus habere debet; *et aqua distinctio soni concentus, inter se recte consentientes, pro varia diuinorum Officiorum que sunt ratione ac significacione.* Nec obstat authoritas attestantis de Confutandine: quia licet plus, gravis, & omni autoritate dignus sit Autor; ratio tamen quare ei non creditur militat: nam cum per se non possit habere notitiam de Confutandis extra Ecclesiæ, sicut de propriis sue Patriæ, ideo ei non creditur in illis, secus vero in istis: quae omnia in nostro cau militant: maximè quia in terminis *Ioris*, nec Viro Episcopo 153. 154. quamcumque Clarissimo, vel Archiepiscopo, five Cardinali, creditur; quando de se ipso loquitur: Rota dec. 339. n. 1. p. 2. recen. nec in preiudicium Teriti: Mafcard. de probat. concil. 491. ex n. 5. Card. Tusc. d. concil. 154. num. 2. late pluribus adducit Barb. in collati. ad text. in c. Nobilitiss. distin. n. 1. & 2. quare cum hic Author de se, hoc est de fua, sicut & de ceteris Religionibus loquatur, & in prædictio Ecclesiæ præcipue Cathedralium, fides nulla adhiberi debet, licet de Confutandis universali testetur. Et ob haec causa mota Rota dec. 233. par. 1. in noviss. divers. n. 17. loquens de Rebufo, qui testabatur de stylo Curia Romana: in qua numquaque fuerit, ait: *Nec apud ita tenentes erat in aliqua Consideratione attestatio Rebufo de stylo Curia, cum ipse nunquam in Curia fuerit, & plures faciebant attestationes hannis Monachis & aliorum superadiutorum.* Nec vero hoc cau subfinit Episcopis in prohibitione Regulare: negat Celsedes de exempt. Regul. cap. 24. d. q. 1. 78. n. 4. sed attenit *huius superioris allegatus, de contrario conflat:* & de hoc videtur sicut latè differimus in cap. 28. de Seminariis, ex num. 33. & seqq. ubi latissime tractavimus questionem hanc.
- Ratio autem quare Fratribus una tantum campana permittatur, est quia non habent Populum, & ita servant fratres Minores: telle *Selva de benef. a. 1. p. qu. 5. num. 3. & de Monasteriis. Casaraugusti omnes sumus testes in hac Religione Minorum.*
- De facultarium item Ecclesiæ, si Etremitoria, vel Sacellularium, dubium non est quod unam tantum campanam habere possunt: Seraph. d. dec. 8.47. latè Tonduz. de Sanleg. par. 1. quæst. & resol. benef. cap. 63. ex num. 2. cum fogg. de Parochialibus vel eti campanas, sed licet de Ecclesiæ facultarium mentionem faciat n. 69. ubi Constitutione Provinciae Mediolanensis a S. Carolo Borromeo ad literam ponit: & n. 71. Confutandis esse variam affluit: ita ut in aliis una, in aliis due, in aliis vero tres repenter, ita ut secundum facultates Parochialibus id metatur. Quare Oldradus dict. conf. 22.8. plures campanas tribuit Parochialibus, licet numerum non assignet: & ex facultate habendi campanas, probat Parochiale, probat Valenz. conf. 26. n. 1. quia solis Parochialibus permittunt habere campanas, ut idem prosequitur Valenz. n. 1. & 2. & de una loquuntur *Selva de benef. q. 5. n. 8. 2. F. de Visit. lib. 1. cap. 14. n. 5.* Tonduz. de Sanleg. par. 1. quæst. & resol. benef. cap. 8. n. finali. S. vero Carolus Borromeo in *Concilio supra allegato Mediolanensi*, 155. duas, vel tres campanas permittit, quarum numerum Ec. Frances de Ecclesiæ Cathedr.

Ex quibus dubitantes potest in presenti, an Ecclesia Cathedralis possit in inferioribus Ecclesiis prohibere non campanarum numerum augeant, neve eatum pondus ad maiorem seu grandiorē formam reducant? In quo breviter dicendum est posse: nam ut scip̄ nota virus, id est numerus taxatus per ratione Populi: ergo si Cathedræ, quia stat & derivat populo pro Parochia, plures permittuntur campanas, justè poterit in jussu modo numerum catenis prohibere.

Præterea in d. extrav. unica, de officio. Cufod. plures campanas permittuntur in his locis, ubi legitima adest absque lice

- quam in aliis Ecclesiis ; ergo sequi prohibentur pulsare Campanas, ac carera inferiores Ecclesie.
- 196 Nec obstat si dicas pulsari debere ad convocandum Clerum ad divina peragenda , qua tempore Interdicti cessare non debent ; d. cap. Alma Mater : Quia respondeatur Primum , quod si hac ratio militaret, etiam Collegiatis attribueretur hoc privilegium , cum eis simile praeceptum quodcumque celebrandi divina officia infungatur :
- 197 Secundo, quod ideo convocandi sunt hoc tempore Clerici ; sicut in triduo maioris hebdomadæ per lignum sarcum ; ut tradit Barb. d. voto 102. num. 3. imo etiam tempore Interdicti eodem modo vocando esse Clericos docet cum Suarez d. tom. de Confusis, disp. 34. sec. 1. num. 16. idem Barbos. num. 3. Imo advertit Ugolinius, quem sequitur Sayrus de Confusis, lib. 5. cap. p. num. 3; nec hoc licet , cum ligna hoc loco campanarum subrogantur , & sapient naturam principalis. Verum nimis scropulos loquuntur ; cum haec signa convocat Cleri sunt , & non Populi , qua quia non erant sufficientia pro convocando Populo, neccesse fuit ut campana invenientur , ut supernotavimus . Quare stante privilegio cap. Alma Mater , mirum non est si per campanam non convocentur Clerici ; per lignum vero est contra convocati possint .
- 198 Imo si ratio Ugolini & Sayri convinceret, utique etiam convinceret in triduo maioris Hebdomadæ , in quo convenienti Clerici ad sonum ligni , non obstante quod loco campanarum subrogatur : unde sicut in iis diebus inconveniens non est , ita nec Interdictum tempore . Sed licet haec prohibito certa sit , etiam in Cathedralibus ; tamen praescribi potest quod in Cathedralibus adsit campana , que appellatur de Interdicto , ut Rota declarat in Cesarag. Cathedratis 16 Martii 1650. coram Coccio , vers. 5. submittit administratum , & dec. 55. p. 5. recent. de Ruberis , ibi , Campana rumpit Interdicto quam habere non potest nisi Ecclesia Cathedralis : quod forte Rota minus bene intellexit in facto ; quia non tangitur ex privilegio Cathedralium Hispanie , sed qui cessante fraude pulsari potest ad denuntiandum Interdictum ; prout Salmantica & Matrixi observatur ; teste Barb. d. voto 102. num. 3. & de hoc more pulsandi Salmantice ego sum fons , qui dum in illa Universitate studerem , campanam hanc eo modo pulsari audiui Anno 1625. de quo videnda sunt plura que notavimus in d. tract. de univ. Cathedr. Cesarag. d. cap. 12. num. 74. & seqq. iuncto cap. 16. num. 122.
- 201 Silent etiam toto triduo majoris hebdomadæ , quia tunc per mortem Christi siluerunt Apostoli , Pradicatores , & omnes alii , qui per campanas intelliguntur & designantur : ut pluribus tradit Barbos. d. voto 102. num. 3. Ruper. lib. 5. cap. 29. Gavan. in Rub. Missa. par. 4. tit. 8. num. 5. Item quia eo silentio fuga Discipulorum designatur , teste Beyerlinch d. verbo Campana , in fine , & Barb. ubi proxime . Item ut exulta nostra , & turram nocturnarum taecant in militate Christi , ex Alcuni & ut silentio indicant populus . idem Alcuni. & Gavan. ubi proxime . Ultimò quia tradito Domino à Iuda ingratissimo discipulo , omnes dereliquerunt eum , Matth. cap. 26. idque per denudationem Altarium in Feria manifestatur : item per Candelarum extincionem in Officio , ubi una tantum relinquitur accentia , per quam B. Virgo designatur , que nunquam filium dilectissimum dereliquit : de quo vide Paul. Fusc. de visit. lib. 1. cap. 14. num. 9.
- 204 Hoc autem Campanile immunitate gaudet sicut Ecclesia , & ejus ambitus ; sive illi conjunctum sit , sive ab ea disjunctum , dummodo non excedat quadragesima passus in Cathedrali , & triginta in aliis ; ut optime contra Novatum defendit Antonius. Diana Ref. Moral. par. 4. tract. 1. ref. 108. ubi declarationem Sancte Songrationis 7. Decem. 1637. adducit , quia ait : Immunitatem gaudet Arriga sine campana Ecclesia ab ea distans , sed intra triginta passus , quia solummodo infernit pro usu Ecclesia .
- 205 cujusvis passus qua debeat esse ? dicas breviter quod nomine passus interpellatur mensura quinque pedum , pes vero complectitur mensuram quindecim digitorum , ut obseruat Farinac. in Append. cap. 16. num. 286. Bonac. tom. 3. disp. 2. expeditum est.
2. quest. 3. punct. 16. 8. 4. num. 7. Tusc. lit. 1. concl. 59. num. 2. Diana par. 3. tract. 1. 7. fol. 71. Sed de hoc vide que diximus cap. 12. de Templo Eccles. Cathedr. edific. in fine .
- Nec fine ratione immunitate campana , & Campanile 208 immunitate gaudet , cum ultra quod pars Ecclesia est , ejus usus absque Episcopi licentia non permittitur ea ratione in Oratoriis privatis , nec ibidem teneri possunt campana ut pulserit . Tondut de Sanleg. in quest. refol. benef. cap. 16. num. 14. par. 1.
- An autem hoc intelligatur de Campanili sito intra moenia urbis tantum , an vero de omni alio , etiam si in sububio fuerit ad dictum ? Dic in omni procedere : ut bene contra Covarruv. & Villalobos in Summa tom. 2. tract. 39. diffic. 5. num. 3. tenet Decian. Ambro. & Bonav. quos sequitur Diana d. ref. 71. quam tamen doctrinam limitarem in Ecclesiis quae sunt in Castellis , que proper illorum angustiarum iis pulsibus non gaudent : ut probatur in cap. Quisquis , 17. qn. 4. Sed de hoc latius alibi .
- Plura hincusque de Campanis differimus , nunquam vero cujus expensis facienda sunt tristis , vel repanda , cum demolite fuerint : in quo breviter dic servandum esse ordinem quod servari debet in reparatione Ecclesie Cathedrali ; de quo vide integrum caput 13. de reparatione Ecclesiastarum Cathedralium , ubi late materialia petractavimus : ita etiam Ecclesiam teneri , id est fabricam , ut ibi notavimus : qua deficiente , Episcopus pro quarta parte : quod si non sufficiat , vel fructus Episcopatus tenues sint , Capitulum ; & hoc non valente , deducta Congregatio pro futtulatione , ceteri Clerici ; demum populus : de quo vide in terminis campanarum Perrum Franciscum . Tondut de Sanleg. in question. & refol. benef. par. 1. cap. 38.
- Difficultas vero consistit an forentes teneantur contribuere pro Campanis , sicut incole ? In quo sub distinctione respondunt credentes , in campanis , qua fabricantur pro convocatione hominum ex vilis venientium , quas nos appellamus de laude , abisque dubio teneri : in ceteris vero res difficultatem patitur : cum earum institutio fuerit ad convocantes parochianos pro Officiis audiendis , & haec ratione non teneri censuit Bertrand. conf. 3. num. 6. ver. 5. idem videtur de Campanis : & veriorem dicens sequitur Sanleg. proxime citatus , n. 7. cuius contrarium certum est Avendan. de exequi. mandat. reg. p. cap. 10. num. 25. ver. 6. ob id sequitur : quod ego intelligo in Parochialibus , non vero in Cathedralibus , quantum campane bonum publicum spectant , & decorum totius Ecclesiæ . ut latius dicitur , de reparatione Ecclesiastarum Cathedralium , petractavimus .
- Sed si aliquid contra campanas vel contra Campanile a tentantur fuerit , quomodo puniendum est : recte dubitatur : In quo dieas breviter quod campanarum contempnit est mixti fori , ut post Ricciū in præcis refol. par. 1. refol. 423. vers. Campanarum , & per text. in Clem. unicua de Iude. tener Beller. in disquif. Cler. par. 1. tit. de favore Clericorum reali , 3. num. 14.
- 212 Cur vero campanarum dicas , eam spectare ad officium Custodis : cap. 1. de offic. Custod. ibi : in Canonis horis signa in tantum abulorum pulsanda , ipso Archidiaco ibi obtemperat : cojus pulsatio ad Clericos inferiores pertinet : cap. Porleonis , 26. diffin. de mandato Archidiaco iuniorum superioris d. c. 1. Franc. Tondut de Sanleg. in quest. refol. benef. cap. 6. num. 1. & 5. ubi notat Laicos non permitte eas pulsare nisi de licentia Custodis .
- Circa edificationem Campanilis sive Turris , & pulsationem campanarum , dubitari potest an licet vicinis impediti adificari si ex edificio offendantur tam in fabrica , quam in foro ; præcipue si alia Ecclesia vel Monasterium offendatur in quo omnis pluribus que notata reliquimus cap. 12. de Templo Eccles. Cathedr. edificando , quæ hic iterum repetere nullatenus opus est , dicas breviter non solùm Cathedralis , verum etiam quis inferiori Ecclesiæ licet Turrim erigere , cum unicuique licet usque in celum elevate adiunctioni , dummodo dampnum vicini non sequatur ; præcipue si illud alio pacto evitari possit ; & haec ratione

littere

- licet ex edificio Turris Monasteria Monialium v. gr. pa- teant , Turris erectio impediti non potest ; sed tantum se- nefras aperit prohibet Rota recent. dec. 676. tom. 2. par. 1. num. 10. in Iamn. Domorum coram Manzaneo 15. Maii 1615. Rovito dec. 92. num. 6. & seqq. late Maranta contro- Jur. tom. 2. refon. 22. ex num. 1. usque ad 13.
- 218 Nec sonus obstat & molestia campanarum , que cum continua non sit , & ad laudem Dei conducta , in confor- matione non habetur : ex Rota apud Setaphinum dec. 847. & anteac docuerat Oldradus conf. 228. num. 8. præcipue pi- tatis & cultus divini argumento stante , Menochius lib. 2. de Arbit. casu 237. num. 8. & 29. latissime Maranta d. refon. 219 22. ex num. 39. cum pluribus seqq. & hac ratione in edificatione non populi Christiani narrare volui p̄fumini Philippi IV. Hispaniarum Regis Catholicorum nostri exemplum qui cum in bellis Catalonia sedantis maxima cura detine- reur , in hanc urbem Cesaraugustanam per plures annos ab 1642. in Palatio Archiepiscopal Cesaragustano de- moratus , maximo campanarum S. Metropolitanæ Ecclesiæ sonitu incommodabatur , & licet agra valetudine aliquan- do laboraret , numquam permisit sonitus impedimentum , sed tantum nunciatus fuit incommodum magnum , ut non fraudata Ecclesia ministerio , & fine campanarum , ali- quantulum abstineret ; quam pietatem Salvator noster Dominus Iesus Christus , cum Metropolis illa dicata est , admisit ; eidemque Philippo Cathalaunam totam reflituit ; cui Deus Optimus Maximus neftores concedat annos ad Catholicæ fidei augmentum , & Regnorum suorum felicitatem sub tanto Princeps .
- 220 Sed licet tanta sit campanarum prærogativa , tamen earum contemptus est causa mixti fori , ex adductis à Belle- to disquif. Cler. par. 1. tit. de favore Clericorum reali , 5. num. 154. pag. mihi 279.
- C A P U T X X V.**
- De Confraternitatibus Ecclesiastarum Cathedralium .
- S V M M A R I V M.**
- Confraternitates unde originem sumptur , 1. 7. 21.
- Confraternitates , idem ac Sodalites , ibid. & 2.
- Sodalites quare sic dicitur , 2.
- Sodalitas antiquitas , 3.
- Sacrificia falsa dies Liturgie instituit , 4.
- Sodalitatum differentia que , & quot , 5.
- Sodalites a quo appellat , 6.
- Collegia Apostoli instituebant , 7.
- Maximilianus Augustus facultatem concessit Christianis simul convenienti , 8.
- Fames universales Anno Christi , 44. 9.
- Quonodo ab ea egeni fuerunt liberati , 10.
- Collecte elemosynæ principium , 11.
- Quonodo in Ecclesia elemosynæ colligebantur , 12.
- Romanus Pontifex concionem pro elemosynæ certo die faciebat , 13.
- Idem in Antiochia sicut die dominico , 14.
- Idem Cesaragustæ fervat , 15.
- Pecunie , qui colligebantur , ubi servabantur , 19.
- Gazophylacium , Corbona , & Mensa , quid ? 20.
- Confraternitates veritate tempore Tractans in oculum Christianorum , 21.
- Comœdisationes Confraternitatum , 22.
- Epsula nocturne in Ecclesia prohibita , 23.
- Convivia in funeribus quando permitta , vel prohibita , 24.
- Convivia hec prohibita apud Gentiles , 25.
- Convivia prohibita in confraternitatibus , 26.
- Quæstors confraternitatum quare prohibiti in Gallia , 27.
- Azapes quonodo tempore Apostolorum siebant , 28.
- Confraternitas definitio , 29. & seqq. 33.
- Confraternitas , idem quad Collegium Christianorum , 30.
- Confraternitas , idem ac Fraternitas , 31.
- Societas ius fraternitatis habent , 32.
- Fraram , & Confraternitatum differentia , 33.
- Pietatis opera numerantur , remissive , 34.
- Collegium , Corpus , & Confraternitas in quo differant , 35.
- Frances de Eccles. Cathedr.
- Confraternities quando approbentur , 36.
- Mala que ex confusione oritur quonodo tollenda , 37.
- Azapes quando tollenda , 38.
- Azapes lassitudine , 39.
- Azapes dilectionis & charitatis convivis , 40.
- Confraternitatum convivis à quo originem ducant , 41.
- Quæstors fibi elemosynas sumentes quonodo coercendi , 42.
- Pernotacionem in Ecclesia danna , 43.
- Quando , & à quibus sublatæ per no[n]ationes in Ecclesia , 44. & seqq.
- Divisa ultio adversus peccantes in his perno[n]ationibus , 45.
- Convivia quando prohibenda , vel approbanda , 46. 49.
- Convivia in funeribus , 47. & 49.
- Convivia an interessit Clericis licet , 48.
- Mortuorum convivis an prohibenda , 49.
- Fratris in bonum vel malum sumi potest , 50.
- Confraternities qui approbantur , 51.
- Collegia illicita , 52.
- Prohibita legibus Hispanie , & Francie , 53.
- Absus confraternitatum , & Collegium quonodo reformandi , 54.
- In erectione confraternitatis quid confiderandum , 55.
- Quonodo , & quia autoritate confraternitatis possunt erigi , 56.
- In dominio Regularium quia autoritate erigantur , 57.
- Ad essentiam confraternitatis quid requiratur , 58.
- Confraternitatum divisio in Lascis & Ecclesiasticas , 59.
- Ecclesiastica in omnibus subiacent Episcopo , 60.
- Saculares an etiam Episcopo subiacent , 61.
- Relictum confraternitatum , pium , & ad pias causas dicuntur , 62.
- Ideo cognoscit Episcopus , 63.
- Regulares etiam Dominicanis , vel Societatis Iesu non possunt erigere confraternitates absque Ordinariis licentia , 64.
- Bona confraternitatum quando secularia , vel Ecclesiastica censenda , 65.
- Relictum confraternitati , relictum dicitur ad opus pium , 66.
- Sacer locus quis dicatur , 67.
- Religious locus quis dicatur , 68.
- Differentia inter locum sacrum , & religiosum , ibid.
- Pius locus quis dicatur , & quonodo erigitur , 69.
- Confraternitatis Laicorum que loca pia dicuntur , 70. & seqq.
- Laici non possunt facere locapias , 71.
- Vt pius locus dicatur , non in pious locis , sed causa , 72.
- Locis pios & Collegium pium equiparantur , ibid.
- Aliud si locis , aliud vero opus quod inibi sit , 73.
- Loca autoritate Episcopi non creta non comprehenduntur in prohibitione alienationis rerum Ecclesiasticarum , 74. 81. quando contra , 82.
- Leges confraternitatis ab Episcopo sunt approbanda , & qua- re , 75.
- Episcopus Speculator nominatur , 76.
- Confraternitatis auctoritate Episcopi creta , Ecclesiastica sunt , 77.
- Bona confraternitatis emphyteutica vendi debent , ita cogente & exigente Ecclesia domina directa , 78.
- Dominum utile Laicorum a diresto Ecclesiasticorum quonodo separandum , 79.
- Major numerus Confratrum an inspicendum ad hoc ut indice- tum Laicis , vel Ecclesiastica confraternitas , 80.
- Opera que sunt in confraternitate ab Episcopo approbata , cen- sentur pia , 81.
- Collegium creatum ad susceptionem pauperum , locus est pium , etiam si auctoritate Episcopi non fuerit fundatum , 82.
- Confraternitatis auctoritate Episcopi creta , Episcopatu[m] , 83.
- Et fortius forum coram Indice Laico sive agatur civiliter , five criminaliter , 84.
- Et sive agatur contra totam Confraternitatem , vel contra singulas , 85.
- Processus factus ab Ecclesiastico Indice in hoc casu , est mul- lis , 86.
- Status devotionis comparatur cum statu laicali , 87.
- Nisi agatur pro delicto commissio in spiritualibus , 88. 90.
- Causa spiritualis confraternitatum , veluti receptio Confrat- rum , ad Ordinarium spectant , 89. 112. 113.
- Item controversie de precedenti , 90.
- Item recte Statutorum , 91.
- Item ratione connexiatis cum causis spiritualibus , 92.
- Respectu bonorum quo casu confraternitatis sunt Ecclesiastica , vel secularis , 93. & seqq.
- Quando exercetur opus pium , sunt Ecclesiastica , 94.
- Bona quando dicuntur Ecclesiastica in Confraternitatibus , 95.
- Q. 4 Reli-